

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE – PEDAGOGICKÁ FAKULTA

KATEDRA VÝTVARNÉ VÝCHOVY

ČESKÝ JAZYK A VÝTVARNÁ VÝCHOVA SE ZAMĚŘENÍM NA VZDĚLÁVÁNÍ – 4. ROČNÍK

Student:	Barbora Oberhelová
Oponentka:	PhDr. Věra Uhl Skřivanová, Ph.D.
Název bakalářské práce:	Možnosti aplikace současných kurátorských přístupů na výstavě studentské a dětské tvorby

Bakalářská práce Barbory Oberhelové má charakter velice zajímavé teoretické studie, dále pak obsahuje realizovaný edukační projekt, vykazuje také v některých ohledech parametry výzkumné sondy. V rámci kap. 1 a 2 představuje možnosti pojetí kurátorské práce a specifika současných přístupů prezentace umění se zaměřením na alternativní výstavní prostory. Autorka se vyjadřuje velice kultivovaně a kreativně pracuje s českými i zahraničními literárními zdroji, na které v rámci citací také odkazuje. Teoretická část práce je čtivá a volba uváděných aktuálních informací svědčí o hlubokém zaujetí mapovaným tématem i překladatelské práci autorky.

Kap. 3 je věnována prezentaci dětské a studentské tvorby ve školách, školních galeriích a v rámci soutěžních přehlídek. Je třeba ocenit množství autorské práce, kterou Barbora Oberhelová při deskripci této problematiky přímo v terénu odvedla. Svou sondáž dokládá ukázkami názorů učitelů konkrétních typů škol, doplňuje fotodokumentací školních výstav. Teoretické pojednání přechází plynule ve výzkumné šetření, aniž by si to nejspíš autorka uvědomovala.

Z tohoto důvodu působí jako velice svazující schematicky uchopené dělení bakalářské práce na část teoretickou, pedagogickou a praktickou. Pedagogická část se skládá pouze ze dvou stran textu a představuje možnosti aplikace kurátorských přístupů do školního prostředí, praktická část pak je vlastně pokračováním části pedagogické, protože zahrnuje realizovaný projekt ve školní praxi. Vhodnější by bylo práci rozdělit na část pedagogickou a empiricko-výzkumnou (otevřeně přiznat části praktické její výzkumný charakter). Přesto je třeba říci, že z hlediska obsahu má práce dobrý tvar. Kap. 4 pojednává o možnostech zapojení tematiky kurátorství do školní výuky a obohacení tak žákovské tvorby o další rovinu (s. 37). Kap. 5 obsahuje realizovaný projekt, členěný do čtyř bloků. Barbora Oberhelová provádí na konci každého bloku hodnocení, ve kterém komentuje výsledované zajímavé momenty průběhu výuky. Reflexe projektu tak odkazuje k uvědomělé práci autorky se vzdělávacími obsahy. Bylo by možné tuto část přímo označit sondou akčního výzkumu a cíleně využívat terminologii i výzkumné postupy, metody analýzy dat.

Jinak kladně hodnotím zajímavé, vtipné a ve školství pobuřující realizace site-specific objektů, intervencí do školního prostředí. Stejně tak oceňuji komentář autorky, ve kterém argumentuje, jak konkrétně přispívá svým projektem k rozvoji klíčových kompetencí ŠVP FZŠ Táborské.

Barbora Oberhelová velice promyšleně a s respektem k tématu ověřuje možnosti začleňování kurátorských přístupů do školní výuky. Od původního názvu práce a vstupní snahy „udělat z učitele výtvarné výchovy kurátora dětských prací“ (s. 51) dospěla k názoru, že aplikaci kurátorských přístupů lze realizovat pouze prostřednictvím samotného procesu výuky. „Učitel výtvarné výchovy se kurátorem stát nemůže, ale může tuto činnost zprostředkovat žákům. Rozšířit tvorbu o další rovinu – aktivní účast žáka v prostoru“ (s. 51).

Práce naplňuje zadání i požadavky kladené na bakalářskou práci.

Otázky k obhajobě:

1) Opravdu se domníváte, tzv. pracovní výstavy ve škole nemohou mít význam pro diváka, který se

tvůrčího procesu nezúčastnil, a proto by měly být vystavovány pouze v učebně výtvarné výchovy (s. 26)?

2) Objasněte a doložte na příkladech závěry své bakalářské práce (viz citace ze s. 51).

Praha 8. 5. 2014